

Martingaly

Martingál je matematickým vyjádřením myšlenky “férové hry”

Implicitně jsme se s tímto pojmem již setkali.

Připomeňme, že v jednokrokovém modelu trhu se dvěma scénáři existuje rovnovážná pravděpodobnostní míra P a platí

$$S_0 = e^{-r} E_P(S_1) = E(e^{-r} S_1),$$

Tedy cena v čase $t = 0$ je **diskontované očekávání** vzhledem k pravděpodobnosti P ceny v čase $t = 1$.

Obecně, pro T -krokový model máme analogicky

$$S_0 = E_P \left(S_T e^{-rT} \right).$$

Navíc, pro libovolný čas $t \leq T$ platí

$$S_t = E_P \left(S_T e^{-r(T-t)} \mid S_0, S_1, \dots, S_t \right),$$

tedy S_t je podmíněné očekávání diskontované hodnoty S_T , podmíněné informacemi o tržním scénáři, které máme v čase t .

Jak uvidíme, tato vlastnost znamená, že diskontovaný proces S_t je **martingal**.

Připomeňme si ještě formální definici stochastického procesu.

Definice 8.1. Mějme měřitelný prostor (Ω, \mathcal{A}) , množinu reálných čísel \mathbb{R} a indexovou množinu $T \neq \emptyset$ (která hraje roli času). Dále mějme zobrazení $X : \Omega \times T \rightarrow \mathbb{R}$, takové, že pro všechna $t \in T$ je $X(\bullet, t)$ náhodná veličina (kterou značíme X_t). Pak takové zobrazení nazýváme **stochastický proces** definovaný na množině T . Značíme $\{X_t; t \in T\}$.

Stochastické procesy dělíme na 4 základní typy:

- ▶ diskretní proces s diskretním časem (např. náhodná procházka)
- ▶ diskretní proces se spojitým časem (např. Poissonův proces)
- ▶ spojitý proces s diskretním časem (např. zobecněná N.P.,
 $X_i \sim N(0, 1)$)
- ▶ spojitý proces se spojitým časem (např. Wienerův proces)

Přirozená filtrace

Definice 8.2. Ve vícekrokovém trhu se informace o tržním scénáři odhaduje krok po kroku. Pro $t \leq T$ definujeme

$$\mathcal{F}_t = \{\text{všechny jevy určené během prvních } t \text{ period}\}.$$

Zřejmě \mathcal{F}_t je σ -algebra. Konečná posloupnost $(\mathcal{F}_t)_{0 \leq t \leq T}$ se nazývá **přirozená filtrace** prostoru tržních scénářů Ω .

Obecně, systém σ -algeber $(\mathcal{F}_t)_{0 \leq t \leq T}$ se nazývá **filtrace**, jestliže platí

$$\mathcal{F}_t \subseteq \mathcal{F}_s$$

kdykoliv je $t \leq s$.

Tedy s rostoucím časem neztrácíme informace, σ -algebra se s rostoucím časem nezmenšuje, typicky se naopak **zvětšuje**.

Příklad 8.3. 2-krokový model trhu. Množina tržních scénářů v tomto modelu je

$$\Omega = \{(++), (+-), (-+), (---)\}.$$

V čase $t = 0$ jsou určeny pouze jevy Ω a \emptyset , tedy

$$\mathcal{F}_0 = \{\emptyset, \Omega\}.$$

V čase $t = 1$ jsou určeny jevy: $F_+ = \{(++), (+-)\}$ a $F_- = \{(-+), (---)\}$. Tedy

$$\mathcal{F}_1 = \{\emptyset, \Omega, F_+, F_-\}.$$

V čase $t = 2$ jsou určeny všechny jevy (každá podmnožina Ω), tedy

$$\mathcal{F}_2 = \exp \Omega = \{ \text{všechny podmnožiny } \Omega \}.$$

Příklad 8.4. T - krokový model.

Množina Ω_T tržních scénářů je množina posloupností délky T s členy $+$ nebo $-$.

Celkem je takových scénářů 2^T .

Částečný scénář je posloupnost

$$\xi = (\xi_1, \xi_2, \dots, \xi_t)$$

délky $t \leq T$, kde $\xi_j = +$ nebo $\xi_j = -$ pro $j = 1, 2, \dots, t$.

Množinu těchto scénářů označíme Ω_t .

Pro každý částečný scénář $\xi = (\xi_1, \dots, \xi_t)$ definujeme jev $F(\xi)$ jako množinu všech **úplných scénářů**, jejichž prvních t složek jsou právě ξ_1, \dots, ξ_t . Tedy

$$F(\xi) = \{\omega \in \Omega : \omega_j = \xi_j \text{ pro všechna } j = 1, 2, \dots, t\}.$$

Úplné scénáře odpovídají **koncovým uzlům stromu**, částečné pak nekoncevým.

σ -algebry \mathcal{F}_t definujeme pak jako

$$\mathcal{F}_t = \{\text{konečná sjednocení jevů } F(\xi), \text{ kde } \xi = (\xi_1, \xi_2, \dots, \xi_t) \in \Omega_t\}$$

Cena akcie v čase t závisí na tržním scénáři, ale jen na jeho složkách do času t , nezávisí na složkách scénáře v časech $> t$.

Tedy proces ceny je **adaptovaný přirozené filtraci**, ve smyslu následující definice.

Definice 8.5. Posloupnost náhodných veličin X_t je **adaptovaná přirozené filtraci**, jestliže pro každé t a pro každý tržní scénář $\omega = \xi_1, \dots, \xi_T$ hodnota $X_t(\omega)$ závisí jen na částečném scénáři $\omega_1, \omega_2, \dots, \omega_t$.

Martingal

Definice 8.6. Necht' \mathcal{F} je přirozená filtrace prostoru tržních scénářů $\Omega = \{\omega_1, \omega_2, \dots, \omega_N\}$ a P je pravděpodobnostní míra na Ω . Adaptovaná posloupnost náhodných veličin X_t se nazývá *martingal*, jestliže platí

$$E(X_{t+1} | \mathcal{F}_t) = X_t$$

pro všechna $t \in \{0, 1, \dots, T - 1\}$.

Pokud

$$E(X_{t+1} | \mathcal{F}_t) \geq X_t$$

mluvíme o *submartingalu*.

Pokud

$$E(X_{t+1} | \mathcal{F}_t) \leq X_t$$

mluvíme o *supermartingalu*.

\mathcal{F}_t obsahuje veškeré informace dostupné v čase t . Často je tato informace obsažena v hodnotách X_1, X_2, \dots, X_t . Pak máme

$$E(X_{t+1} | \mathcal{F}_t) = E(X_{t+1} | X_1, X_2, \dots, X_t)$$

Příklad 8.7. (Symetrická jednoduchá náhodná procházka). Necht' $P(X_i = 1) = \frac{1}{2} = P(X_i = -1)$ a $S_n = X_1 + \dots + X_n$. Pak S_n je martingal.

Úplnost trhu

Věta o úplnosti trhu

Uvažujeme trh M s aktivy A^1, \dots, A^k . Podle základní věty arbitrážní teorie (APT) plyne z neexistence arbitráže existence rovnovážné pravděpodobnostní míry (může jich být i více).

Definice 8.8. Trh bez arbitráže se nazývá *úplný*, jestliže existuje právě jedna rovnovážná pravděpodobnostní míra. Trh je neúplný, pokud existuje více rovnovážných pravděpodobnostních měr.

Definice 8.9. *Derivát* je obchodovatelné aktivum, jehož hodnota V_1 v čase $t = 1$ je funkcí $V_1(\omega_i)$ tržního scénáře. Tedy V_1 je náhodná veličina na $\Omega = \{\omega_1, \dots, \omega_N\}$.

Definice 8.10. *Replikující portfolio* pro daný derivát V , jehož hodnoty v čase $t = 1$ za scénáře ω_i jsou rovny $V_1(\omega_i)$ je portfolio $\Theta = (\theta_1, \dots, \theta_k)$ v aktivech A^1, \dots, A^k takové, že:

$$V_1(\omega_i) = \sum_{j=1}^k \theta_j S_1^j(\omega_i),$$

kde $S_1^j(\omega_i)$ je cena j -tého aktiva A^j za scénáře ω_i .

Z neexistence arbitráže plyne, že

$$V_0 = \sum_{j=1}^k \theta_j S_0^j,$$

tedy pokud existuje replikující portfolio, derivát má jednoznačně určenou cenu v čase $t = 0$.

Věta 8.11. (*o úplnosti trhu*): Necht' M je trh bez arbitráže s bezrizikovým aktivem. Existuje-li pro každý derivát replikující portfolio v A^1, \dots, A^k , pak je trh úplný.

Naopak je-li M úplný a rovnovážná pravděpodobnostní míra dává kladnou pravděpodobnost každému scénáři (tj. $\pi(\omega_i) > 0$ pro $\forall i$), pak pro každý derivát existuje replikující portfolio (a tedy derivát má jednoznačně určenou cenu).

Důkaz je založen na jednoduchých myšlenkách z lineární algebry.

Deriváty tvoří vektorový prostor (izomorfní \mathbb{R}^N).

Trh je úplný, právě tehdy když vektory hodnot aktiv A^1, A^2, \dots, A^k v jednotlivých scénářích generují \mathbb{R}^N .

Tedy vektory $S_1^j(\omega_i)$, $j = 1, \dots, k$ generují \mathbb{R}^N . Speciálně platí $k \geq N$.

Důkaz: Chceme nejdříve dokázat, že pokud existuje replikující portfolio, pak M je úplný.

Uvažujme pro pevně zvolený scénář $\omega_l \in \Omega$ následující derivát D_l , jehož hodnota v čase $t = 1$ je rovna

$$V_1(\omega_i) = \begin{cases} 0 & \text{pro } i \neq l \\ 1 & \text{pro } i = l \end{cases}.$$

Podle předpokladu existuje replikující portfolio pro D_I , označme ho $\Theta = (\theta_1, \dots, \theta_k)$, v aktivech A^1, \dots, A^k . Tedy

$$V_0 = \sum \theta_j S_0^j.$$

Je-li π rovnovážná pravděpodobnostní míra, pak také

$$V_0 = e^{-r} \sum_{i=1}^N V_1(\omega_i) \pi_i = e^{-r} \pi(\omega_I).$$

Odtud plyne

$$\pi(\omega_I) = e^r \sum_{j=1}^k \theta_j S_0^j$$

a tedy π je jednoznačně určena.

Zbývá nám dokázat opačnou implikaci. Označíme

$$\vec{a}_j = \left(S_1^j(\omega_1), S_1^j(\omega_2), \dots, S_1^j(\omega_N) \right)$$

vektor v \mathbb{R}^N pro každou hodnotu j (tedy každé aktivum A_j).

Derivát je vektor v \mathbb{R}^N , který dá se replikovat právě tehdy, když vektor jeho hodnot v jednotlivých scénářích patří do lineárního obalu vektorů \vec{a}_j .

Nechť existuje $\pi(\omega_i)$ jednoznačně určená, taková, že $\pi(\omega_i) > 0$ pro všechna i .

Budeme postupovat sporem: Nechť existuje derivát D , který nemá replikující portfolio.

Tedy jsou-li jeho hodnoty ve scénářích ω_i rovny $f(\omega_i)$ a označíme-li

$$\vec{f} = (f(\omega_1), \dots, f(\omega_N)),$$

pak \vec{f} není lineární kombinací \vec{a}_j , a tedy \vec{a}_j negeneruje \mathbb{R}^N .

Existuje tedy vektor $\vec{v} = (v_1, \dots, v_N)$, který je kolmý na vektory \vec{a}_j pro všechna j , tedy platí

$$\sum_{i=1}^N v_i S_1^j(\omega_i) = 0$$

pro $j = 1, \dots, k$.

Aktivum A^1 je bezrizikové, tedy

$$A_1^1(\omega_i) = e^r$$

pro všechna i . Speciálně tedy $\vec{v} \perp (1, \dots, 1)$ a

$$\sum_{i=1}^N v_i = 0.$$

Pro dostatečně malé $\varepsilon > 0$ označme

$$\pi^*(\omega_i) = \pi(\omega_i) + \varepsilon v_i.$$

Máme

$$\sum_{i=1}^N \pi^*(\omega_i) = \sum_{i=1}^N \pi(\omega_i) + \sum_{i=1}^N v_i = 1 + 0 = 1.$$

Navíc, je-li ε dostatečně malé, pak $\pi^*(\omega_i) > 0$, neboť $\pi(\omega_i) > 0$, a platí

$$\sum_{i=1}^N \pi^*(\omega_i) S_1^j(\omega_i) = \sum_{i=1}^N \pi(\omega_i) S_1^j(\omega_i) + \varepsilon \sum_{i=1}^N v_i S_1^j(\omega_i) = \sum_{i=1}^N \pi(\omega_i) S_1^j(\omega_i).$$

Tedy π^* je další rovnovážná pravděpodobnostní míra, což je spor.